

Анелия Петкова /ВТУ, В. Търново/

ЗА НЯКОИ ОСНОВНИ ТЕНДЕНЦИИ ПРИ ИЗБОР НА ЛИЧНО ИМЕ

Не съм специалист по ономастика, но проявявам интерес към проблемите на антропонимията. Следи с интерес публикациите в периодичния печат, както и речниците, издадени по този проблем. Дневният форум провокира моя интерес и аз си позволих да направя едно малко изследване на имената във В. Търново на родените през последните 18 месеца, за да потърся отговор на въпроса какъв е обликтът на българската антропонимия в най-ново време и какъв е приносът на публикуваните вече материали за съхраняване на българския облик. Давам си сметка, че картината, наблюдавана във В. Търново, не е единаква с картината в останалите селища в България. Макар и да дава само приблизителна представа, може да се разчита на данните от това изследване. То показва отношението към българските лични имена и до известна степен мотивите за именуването.

Наблюденията са направени върху регистрите за раждане от 1988 г. и първото полугодие на 1989 г., намиращи се в ОБС на г. В. Търново, като са обхванати имената приблизително на около 2 000 новородени. Имената /избрани са най-честотните/ са разпределени в две групи: мъжки лични имена и женски лични имена. И в двете групи се оформят следните тенденции: 1. Една част от имената следват традиционните календарни имена, но те са твърде ограничен брой /при мъжките лични имена се очертава по-голям стремеж към традицията/; 2. Търсене на домашни, но видоизменени имена; 3. Новообразувани или чужди имена. Въпреки сходството в основните тенденции, обликтът на мъжките и женските лични имена е различен.

МЪЖКИ ЛИЧНИ ИМЕНА

I. ТРАДИЦИОННИ КАЛЕНДАРНИ ИМЕНА - в сравнение с женските избрани мъжки традиционни имена са повече на брой, но твърде малко в сравнение с общия брой мъжки имена /около 1/3/. От първата 10 най-честотни лични имена, посочени в речника на проф. Ковачев - Димитър, Георги, Иван, Петър, Христо, Васил, Николай, Тодор, Степан, Никола, за изследвания период във В. Търново се срещат Димитър, Георги, Иван, Христо, Васил, Степан. Често срещани са и имената Йордан и Николай. Еднократно се среща личното име Даниил.

II. ТЪРСЕНЕ НА ДОМАШНИ ИМЕНА – в тази група се наблюдава значително многообразие, което може да бъде обобщено в следните подгрупи: славянски лични имена, тракийски лични имена, прабългарски, царски.

1. Славянски лични имена – те се разпределят /от гледище на словообразуването/ на две групи: прости – Свилен, Красен, Красин, Левент; сложни – Владислав, Добромуир, Пленимир, Радослав, Станислав, Станимир, Тихомир, Красимир, Мирослав и др. Както се вижда от броя на последната група, преобладават /при избора/ сложните мъжки имена.

2. Тракийски лични имена – в тази група се включват имената Велизар, Спартак.

3. Прабългарски лични имена – тази група не е малка, тя се свързва с имената на царски владетели, борди за национално освобождение: Алек, Аспарух, Борис, Боян.

III. НОВООБРАЗУВАНИ ПО ДОМАШЕН ОБРАЗЕЦ – тук се оформят две групи: образувани по модел на мъжки лични имена и по модел на женски лични имена.

1. По модел на мъжки лични имена – Благовест, Борислав, Бранимир, Денислав, Любослав, Лъчезар, Полимир, Светломир, Цветослав, Христомир.

2. По модел на женски лични имена – Албен, Белан, Билин, Цетелин, Лесислав, Диан, Мариан, Марин.

IV. ЧУЖДИ ЛИЧНИ ИМЕНА – групата е малка, обхваща само 5 лични имена – Денис, Михаел, Мартин, Габриел, Емили.

Можем да обобщим, че при мъжките лични имена се очертава тенденция към съхраняване, опазване на традиционните и домашните лични имена, макар че някои от тях са преобразувани и преосмислени. Голям е и броят на сложните лични имена – славянски и новообразувани домашни.

ЖЕНСКИ ЛИЧНИ ИМЕНА

От първите 10 най-честотни имена, посочени от проф. Кочачев в неговия дечник, а именно: Мария, Марийка, Иванка, Елена, Надежда, Петка, Цветанка, Маргарита, Анка – във В. Търново се срещат само Мария, Елена, Маргарита.

I. ТРАДИЦИОННИ ЛИЧНИ ИМЕНА – те са само две – Марина и Христина. Вижда се, че в сравнение с традиционните мъжки имена женските са твърде ограничени.

II. Домашни лични имена – групата е представена от немалък брой лични имена – Бистра, Бисерка, Боряна, Димана, Зорница, Деница, Кремена, Миленка, Ламена, Руска, Цветелина.

III. Нови имена – тук можем да обособим три групи: модернизирани домашни имена, изцяло новообразувани, изцяло заети чужди имена.

1. Модернизирани домашни имена – Александрина /Александра + -ина/, Анита /Ана + -ита/, Елица /Ела + -лица/, Радина /Рада + -ина/, Радостина /Радост + -ина/, Розалина /Роза + -ина/, Стефина /Стефа + -ина/. От примерите се вижда, че в основата на тази група лични имена е домашно име и новообразуваните се актуализират с помощта на различни форманти – най-често при женските имена е суфиксът -ина, а по-рядко -ита, -лица.

2. Изцяло новообразувани имена – такива имена са: Борислава, Ведимира, Велислава, Станислава, Денислава, Радослава. Както се вижда от самите примери, това са сложни женски имена. В сравнение обаче с мъжките те са по-малък брой. Изразява се предпочтение към различни чужди имена.

3. Заети изцяло чужди имена – тази група включва твърде голям брой лични имена, които са заети от други езици /от имена на актриси, литературни героини и др./. Почти всички претърпяват морфологична адаптация, като се предпочитат звучни завършещи – Мариела, Мириела, Сисиля -ела, -ла; Миленка, Илона, Йулиана -ена, -она, -ана и още Симона, Силвена, Сильвия, Лаяна, Ирена, Ивона, Юлияна; Николета, Павлете -ета; Моника, Вероника -ика; Наталия, Анетия, Виржиния -ия; Моника, Стела. Само един случай има на неадаптиране на заето лично име – Жанет.

Приведените примери показват, че при женските лични имена се установяват не традиционните, а по-благозвучните. При творчеството на личното име се използват различни форманти както при изграждането на съвсем ново име, така и при модернизирането на домашните /предпочитат се домашни, но видоизменени с помощта на различни суfixи -ина, -ана, -ла, -ита, -ика, -ля/ посочени са по степен на производност/. Така при женските лични имена се установява тенденция към по-голямо разнообразие.

От направените наблюдения се налагат следните изводи:

1. При мъжките лични имена се забелязва стремеж към за-

название на българския облик на имената, тъй като следват традицията. Голяма част от имената са двусъставни славянски или домашни. Макар и да има обновяване на имената, то е свързано с традицията.

2. При женските лични имена традицията се пази в значително по-слаба степен. Голям процент са модернизирани домашни и чужди имена. Но при тях решаващи се оказват не произходът на името и неговата старинност, а благозвучността и оригиналността му. Някои словообразувателни форманти се налагат като модерни при личните имена – ина, -ена, -ела, -ета.

3. Оказва се, че наличната литература /речниците/ не винаги има решаващо значение при избора на лично име от родителите. Те се стремят /това се вижда от изследваните имена/ към възраждане на традицията, но не чрез пряко заемане на образците, а чрез преосмисляне, чрез нови модели на словообразуване.

4. Това налага подготвянето и издаването на по-конкретни и уточняващи словообразуването на личните имена справочници в помощ на родителите, за което е необходимо да се направят и социолингвистични проучвания.
